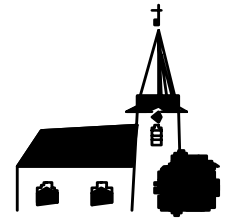

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

“Dneska mi to nějak nejde...”

Již několikátý den přemýšlím nad tím, jakým slovem bych vás, milí čtenáři, oslovil v tomto čísle našeho farního zpravodaje ale bohužel mne nic “hlubokého” nenapadá...

Vzpomínám si však na jednu příhodu ze života jednoho staršího kněze. Tento kněz působil ve své farnosti již více let a byl kromě jiného i široko daleko “vyhlášeným kazatelem” schopným oslovit snad každého, kdo měl otevřené uši a srdce. Při jedné nedělní bohoslužbě se však přihodilo, že zkrátka nebyl schopen svými slovy vyjádřit své myšlenky. Jakoby se ve své řeči točil pořád dokola. Ve chvíli, kdy si to sám uvědomil, se svýma očima podíval do tváří přítomných farníků a řekl zcela prostě: **“Promiňte, dneska mi to nějak nejde.” A šel si sednout na své místo...!**

V kostele zavládlo na malou chvílku hluboké ticho, pak se však ozval bouřlivý potlesk. Farníci zcela spontánně ocenili upřímnost a nádhernou lidskost svého pastýře, který byl v daný okamžik “velkým” právě tím, že dokázal upřímně a zcela otevřeně přiznat svou “malost”. Možná, že to bylo za celé roky jeho působení ve farnosti to nejlepší kázání.

Přemýšlím při vzpomínce na tohoto moudrého kněze, jak je někdy i mně samotnému (možná i vám) těžké přiznat se před sebou samým či před druhými ke své “malosti”. **Přitom je to něco, co člověka vnitřně úžasně osvobozuje a současně přibližuje druhým(!)**, zvláště pak těm, kdo jsou pokorní a na nic si ve svém životě nehrají.

Kéž k takovéto pokoře a pravdivosti života opravdu dozrajeme!

J. Pecinovský

A potom, že se Hospodin nestará!

Máme nového člena spolča. Standu. Vlastně již není tak nový. Mezitím, co přišel, se již stačil oženit s jednou kmenovou členkou a již mají i dítě. Tak ten vykládal, jak jednou, ještě když žil na Šumpersku, roznášel po kostelích plakátky na nějakou zbožnou akci. Na kole. Již všechna oznámení, co plánoval, připíchl, kromě jednoho. Jak šlapal do pedálů směrem k poslední destinaci, zjistil, že má v kapse již jenom tři připínáčky. I začal mít starosti, jak si na místě určení poradí. V tom se ozvalo z předního kola: „Ssssss“. A připínáček byl na světě.

Ještě jednou příhodou podpořil naši slabou víru. Čekal na autobusovém nádraží u nástupiště na svůj autobus. Dlouhou chvíli mu zpříjemňoval autobus stojící před zastávkou, který pěkně smrděl. *“Pane Bože, dej ať již odjede či vypne motor.”* Ale Hospodin jako by neslyšel. Po nějakých deseti minutách přišlo vykoupení. Onen autobus se dal do pohybu a popojel. Nějakých dvacet metrů dopředu a tam zase zůstal stát se spuštěným motorem. No, alespoň že tak. Po chvíli konečně přistává „Standův“ autobus. Standa nastupuje, ale od řidiče se dozvídá, že správný autobus byl ten před ním. No a ten vmezičase odjel.

Ay bych se taky pochlubil nedávnou zkušeností. Sedím ráno v hotýlku na balkóně a rozjímám. Tedy pokouším se rozjímat; furt to moc neumím. Ze sousedního balkónu se ale ozývá hudba. Ne sice nějaký těžký metal, ale přeci to byla hudba a rušilo mně to. Mám v duchu přání, aby zmlkla. A Hospodina přeci o takovou hloupost prosit nebudu, že? No a vtom hudba zmlkla.

Marian Fabian

Zprávy z farnosti

- **1. července - 1. pátek v měsíci:** Mše sv. v kostele sv. Jakuba začíná v 17.30 hodin. Od 16.00 hodin je možné v sakristii kaple Povýšení sv. Kříže přijmout svátost smíření.
- **Slavnost sv. Cyrila a Metoděje - 5. července:** Slavnostní mše sv. budou:
 - Beroun - kostel sv. Jakuba: v 9.30 hodin.
 - Loděnice - kostel sv. Václava: v 9.30 hodin.
- **Svátek sv. Jakuba - poutní slavnost:** V neděli **24. července** budeme slavit poutní slavnost ke cti sv. Jakuba. Po dopolední bohoslužbě od 9.30 hodin zveme k neformálnímu **setkání na farní zahradě**, kde bude připraveno i malé občerstvení (pomoc přislíbil pan Alfery, pokud každý z nás též něco přinese, jistě to nebude na škodu! Je též třeba zajistit květinovou výzdobu a hudbu. Koordinuje J. Beščecová.)
Večerní mše sv. v Berouně a dopolední mše na Tetíně se v tento den konat nebudou!
- **Změny v pořadu bohoslužeb:** Z důvodu čerpání dovolených kněží mohou nastat v pořadu bohoslužeb jisté změny, o kterých budete včas informováni. Děkujeme za pochopení.
- **Bohoslužby o prázdninách ve všední dny:** Ve všední dny během prázdnin bohoslužby v Loděnicích a na Tetíně nebudou.
- **Bohoslužby v Podkozí** v kapli sv. Václava se konají každou druhou a čtvrtou sobotu v měsíci, tedy **9. 7., 23. 7., 13. 8. a 27. 8. vždy od 19.00 hodin.**
- **Farní knihovna otevřena** vždy v neděli v sudém týdnu, tedy 3. 7., 17. 7., 31. 7., 14. 8. a 28. 8. vždy od 10.30 do 11.15 hodin v přízemí fary v Berouně.
- **Farní dovolená se koná 20. - 27. 8. 2005** v Deštném v Orlických horách v Penzionu VEBA. Kontakt na organizátory: **Monika Horná:** 604 251 946, 311 672075; **Anička Veverková:** 776 186 860. Aktuální informace a plánek cesty k penzionu a další podrobnosti budou průběžně doplňovány na farní web a k přihlášeným účastníkům by se měly dostat v písemné formě, nebo budou ke stažení na www stránkách.
 - Rád bych poprosil všechny účastníky farní dovolené, zda by si sebou mohli vzít jakoukoli svoji fotografii, na které jim není více než dva roky. **Děkuji, A. Vašků**
 - P. Pecinovský hledá vhodná témata, které by nás zajímala a která bychom mohli na farní dovolené probrat. Má-li kdo z účastníků nějaký nápad, necht' jej sdělit jemu, či organizátorům. Děkujeme. **-red-**
- **Biblické hodiny** o čtvrtcích večer v Berouně na faře se v době prázdnin nekonají; začnou opět od září, pravděpodobně ve stejném čase.
- **Modlitební čtvrtky:** Rádi bychom uskutečnili jakousi modlitební stráž naší farnosti. Je zde celá řada aspektů, které je třeba v modlitbě světit Pánu - Charita, její projekty a plány (jak vyplynulo ze setkání při "kafi" viz rubrika FCH), Skautské středisko, Manželské i "mladé" společenství, ale i cokoli dalšího, co každého z nás trápí... A je také mnoho věcí, za něž je třeba děkovat a chválit. Nejvhodnějším dnem se ukazuje čtvrtek, modlitbu bychom zprvu pořádali po domluvě občas během léta a od září pravidelně jednou za čtrnáct dní vždy od 20. hodiny v kapli Povýšení sv. Kříže v Berouně na faře (s "Biblickou hodinou" čas nekoliduje, ale navazuje na ni). Modlitební večer by byl vždy "obětován" a zaměřen na prosby za konkrétní věc; vedení modlitby by se ujalo střídavě manželské společenství, charitní pracovníci aj.;

způsob modlitby by mohl být také různý podle dohody - tichá adorace, chvály s kytarou, modlitba breviáře či růžence. Kdokoli se můžete zapojit, přijďte! **První modlitební setkání tedy ve čtvrtek 30. 6. od 20 hodin v kapli na faře v Berouně, modlitba bude tentokrát věnována potřebám Farní charity, jejíž pracovníci ji také povedou.**

 P. Josef Pecinovský má nové mobilní telefonní číslo: 724 227 853.

Z vikariátu

 Mše sv. s karlštejnským kanovníkem J. Pecinovským na hradě Karlštejně se bude konat **14. 8. 2005.** Místo a podrobnosti budou upřesněny.

Koncerty v kostelích

 V sobotu **9. července 2005 v 16.00 hodin začne ve Svatém Janu** ve zdejším kostele **Koncert Cimbálové muziky Hradišťan.** Cena: dospělí 150.- Kč, děti 7-15 let 100.-Kč. Vstupenky lze rezervovat na telefonním čísle 311 672 289 - ing. Šalda, nebo na e-mailu j.sevcik@iol.cz. **Plakátek ke stažení je na www stránkách farnosti Beroun.**

 Komunitní centrum sv. Prokopa, vokální soubor Geshem, spolek Slavibor a Měst. část Praha 13 pořádají festival černošských spirituálů **Spiritual Fest 2005 v sobotu 17. září od 13.00 do 22.00 hodin.** Na venkovní scéně od 13.00 hodin vyslechnete například Besharmonii, Cantarinu, Hradecké komorní tucteto a jiné soubory; od 17.30 se vše přesune do sálu komunitního centra, kde se můžete těšit **na Irenu Budweiserovou, Svát'u Karáska, skupinu Geshem, VocKap, True Harmony, Bezefšeho** a další. Nejsnadněji se sem dopravíte metrem B na stanici Hůrka odkud už vyhlížíte nový modrý kostel...

Skauti

 Vůdcové střediska "Radost a naděje" děkují všem, kteří se aktivně podíleli ve dnech od 17. do 18. 6. 2005 na sekání louky a přípravy tábořiště.

 Stavění tábora: Chtěl bych poprosit vás, kteří jste již se zapojili do přípravy tábořiště, a vás, rodiče, kteří se ještě chcete zapojit a být nějak prospěšní, ještě o pomoc při stavbě stanů **pro vaše děti.** Chceme, aby děti (až přijedou na tábor) měly již stany postavené a mohly se v klidu ubytovat. Tato akce proběhne **1. 7. 2005,** tedy den před příjezdem dětí na tábor. Bude zde možno přespat v některém z postavených stanů anebo ve svém vlastním do druhého dne, nebo zanechat své dítě již na táboře a svěřit jej do péče pověřeným vůdcům. S sebou si vezměte: **stan, kleště, hřebíky (50 ks) a jídlo na celý den. Pro své dítě jídlo ještě na druhý den (oběd), vařit se bude až společná večeře po příjezdu ostatních na tábor.** *Všechny dotazy směřujte na bratra Petra Čaplu - telefon 731 801 892.*

 Letní tábor 4. skautského střediska Radost a naděje se bude konat opět v malebném zákoutí Brdského polesí v Hutích pod Třemšínem a to v době od **2. - 17. 7. 2005.** **Adresa: Skautský tábor 4. střediska Radost a naděje u obce Hutě pod Třemšínem, pošta Rožmitál.**

 Odjezd 2. 7. 2005 v 10.00 hodin od hotelu Litava v Berouně (u parkoviště), příjezd 17. 7. 2005 ve 14.30 hodin. Při odjezdu je u autobusu třeba odevzdat skautskou legitimaci, potvrzení o zaplacení u toho, kdo platil po 30. 5. převodem na účet; a zdravotní průkaz (u toho, kdo nemá potvrzení od lékaře), kartičku pojišťovny, prohlášení o bezinfekčnosti spolu s informací o lécích, které dítě užívá - viz přihláška.

- ✠ **Návštěvní den na táboře:** Všichni přátelé a rodiče dětí na táboře, jste zváni na náš tábor v den návštěv. Bude to nejspíš v sobotu **9. 7. 2005**. Přesné datum návštěvního dne se dozvíte před odjezdem na tábor.

FARNÍ CHARITA BEROUN

- ✠ **Hledáme dobrovolníky pro pečovatelskou službu!** Farní charita Beroun hledá dobrovolné spolupracovníky pro projekt Pečovatelské služby o staré a zdravotně postižené spoluobčany. **Požadujeme:** spolehlivost, sociální citění a dobré komunikační schopnosti. Předchozí zkušenosti a vlastní dopravní prostředek vítány.
Kontakt: Vladislava Karešová, tel: **311 600 299**, mobil: **606 751 449**

- ✠ **KMŠ V DOBĚ LETNÍCH PRÁZDNIN:** Řádný provoz KMŠ končí v tomto školním roce v pátek 1. 7. 2005. Od pondělí 4. 7. do neděle 28. 8. bude naše MŠ uzavřena. Důvodem uzavření je plánovaná údržba vnitřních prostor školky a čerpání řádných dovolených zaměstnanců. Podle domluvy s rodiči je též zajištěno náhradní umístění dětí v okolních školkách.

- ✠ **Společenství mladých se o prázdninách bude setkávat vždy ve čtvrtek v 19h** na berounské faře.
- ✠ **V srpnu plánujeme vodu:** zřejmě 26. 8. - 30. 8. Bližší informace Štefan V. Duník 737 787 271.
- ✠ **Všem mladým lidem nad 16 let! Ve dnech 16. - 21. 8.** se mládež celého světa v Kolíně nad Rýnem setká s **novým papežem Benedictem XVI.** www.kolin2005.signal.cz

Diář (Manželského) společenství

- **O prázdninách se manželské společenství neschází, potkáme se znovu až v září při zahájení v areálu fary v Berouně, datum upřesníme v zářijovém zpravodaji.** Předem zveme všechny, kterým chybí kontakt s lidmi. Slovo manželské v nadpisu jsme umístili do závorčky, abychom tak vyjádřili svoje pozvání i těm kteří v manželství zatím nežijí, z jakéhokoli důvodu už nežijí, či prostě jsou svobodní. Opravdové společenství křesťanů není omezeno ani věkem ani stavem, a v době, kdy se naše manželské dvojice “na spolčo” často nedostanou, protože chybí hlídání dětí či čas a síly, potřebujeme nový “vítr do plachet”. Přijďte v září rozšířit naše řady. **Také bychom rádi vyzvali mladé manželské páry, které by se rády setkávaly s lidmi s podobnými starostmi. Ozvěte se nám na číslo 602 945 017, zprostředkujeme například kontakty, nebo možná nakonec vznikne nové čistě manželské společenství..** -iv-

Zprávy odjinud

- **Společná modlitba za povolání.** Vždy první pátek v měsíci, tentokrát **1. července**, se koná v **kostele sv. Ludmily v Praze** (nám. Míru) adorace za nová povolání ke kněžskému i zasvěcenému životu, za rodiny a za věrnost všech. Adorační den je vždy zahájen mší

svatou v 7.30 hod., po ní následuje celodenní eucharistický výstav s možností individuální adorace; společná adorace od 15.30 hod. Adoraci tentokrát vedou **benediktini a sestry de Notre Dame**, předsedat bude **Otec kardinál Miloslav Vlk**. Zakončena bude společným slavením eucharistie od 16.30 hod. Informace na www.volny.cz/kvpzr.

- **Výstava** - Centrální katolická knihovna KTF UK, Arcibiskupský seminář, Thákurova 3, Praha 6 - Dejvice si vás dovoluje pozvat na letní výstavu **Čas, který se hroutí do věčnosti: Břetislav Štorm** (architekt, grafik, spisovatel, heraldik, 1907-1965). Výstava bude zahájena ve středu 22.června v 17 hodin, potrvá do 25.září. Otevřeno bude denně 9 – 18 hodin. O prázdninách je knihovna uzavřena, od září začne sloužit veřejnosti v obvyklých hodinách (více na www.ckk.cz).
- **Letní setkání Kána pro manžele v Tuchoměřicích**; pořádá Komunita Chemin Neuf, Školní 1, Tuchoměřice, tel.: 220 199 441-2, e-mail: sekretariat@chemin-neuf.cz Program je zajištěn i pro děti. **18. - 24. 7. 2005**
- **V den třináctého výročí od smrti pražského arcibiskupa Františka kardinála Tomáška – 4. srpna 2005** – na něho vzpomeneme a za vše, co vykonal, poděkujeme při bohoslužbě v katedrále svatého Víta, Václava a Vojtěcha v 18.00 hodin. katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha
- **V úterý 5. července - na slavnost sv. Cyrila a Metoděje - se uskuteční Národní pouť**. Hlavním celebrantem slavnostní poutní mše sv. v 10.30 hod. na nádvoří před bazilikou bude pražský arcibiskup kardinál Miloslav Vlk, promluvu pronese ostravsko-opavský biskup Mons. František Václav Lobkowicz OPraem. Koncelebrovat budou čeští a moravští biskupové.
- **Římskokatolická farnost Sázava Vás zve v Roce eucharistie na pouť k českému patronovi sv. Prokopu**. Program: **Pondělí 4. 7. 2005** - Malá pouť - 8.30 pouť kolínského vikariátu, 10.00 hodin kněžská pouť. **Sobota 9. 7. 2005** od 22.00 hod. Eucharistický výstav, celonoční adorace. **Neděle 10. 7. 2005** - Velká pouť - 8.00 zakončení celonoční adorace, svátostné požehnání, 10.00 slavná mše sv., celebruje emeritní litoměřický biskup Mons. ThDr. Josef Koukl. Kostel sv. Prokopa, Sázava.
- **Centrum pro rodinu zve všechny osamělé maminky** (rozvedené, svobodné i vdovy) na Letní týdenní setkání ve dnech **2. – 9. 7. 2005**, které se koná tentokrát netradičně v Olomouci v budově semináře. Setkání je rozdělené do dvou částí: naučné a rekreační. Dopolední část zahrnuje přednášky psychologa, dětského psychologa, psychiatra, kněze a předpokládá se na ní účast přihlášených maminek. V průběhu přednášek je zajištěna péče a program pro děti. Během dne bude možnost k osobním rozhovorům s přítomnými odborníky nebo knězem, který bude přítomen po celou dobu setkání. Každý den příležitost zúčastnit se mše sv. a společných modliteb. Rekreační část setkání v odpoledních hodinách -individuálně, nebo možnost zapojit se do společně připravovaného programu pro celou rodinu. Pobyť pořádá za přispění pražského Centra pro rodinu Centrum pro rodinný život Olomouc, Biskupské nám. 2, 772 00 Olomouc, telefon 587 405 250 – 253, e-mail: reznickm@arcibol.cz
- **Katolická charismatická konference 20. - 24. července v Českých Budějovicích**: Přednáší P. R. Cantalamessa, K. Lachmanová, P. V. Kodet, Sr. Veronika Barátová, J. Kaše, P. A. Opatrný, Komunita Blahoslavenství, manželé Ženíškovi. Informace a přihlášky s variabilním symbolem na adrese Miloslav Devetter, Hosín 17, 373 41 Hluboká n.Vltavou, tel. 776 018 129, 723 725 821 (17-21hodin), e-mail: kchk@cho.cz

- **Setkání Anamnéza 7. - 10. 7. 2005:** vnitřní uzdravení vzpomínek, celková duchovní obnova. K přihlášení nutný motivační dopis či osobní rozhovor. Přesné informace najdete na adrese Komunita Chemin Neuf, www.chemin-neuf.cz, e-mail: sekretariat@chemin-neuf.cz, tel: 220 199 441-2, 224 921 314.
- **Katechetický kurs** - dvouleté studium v katechetickém centru ve spolupráci s projektem celoživotního vzdělávání KTF UK. Blíže informace ADKS: 220 181 317, cpr@apha.cz.

Svatojánská pouť

Opět po roce se přiblížilo datum letního slunovratu, kterému vždy dominuje svátek svatého Jana Křtitele. Ve Svatém Janě pod Skalou mají k oslavám ještě o jeden důvod navíc. Druhý den po svátku sv. Jana, jemuž je zasvěcen zdejší kostel, je 25. červen. V tento den se již po staletí slaví svátek svatého Ivana, prvního českého poustevníka. Sv. Ivan se stal v minulosti poněkud opomíjenou a kontroverzní postavou naší národní historie, když byla jeho existence různými dějepisci zpochybňována či naopak potvrzena. Co se ve skutečnosti v 9. století odehrálo a zda sv. Ivan skutečně existoval, se můžeme dočíst v knize Jiřího Ševčíka "Album svatoivanské" (2002-Vyšehrad), která je tomuto světcovi věnována. Každopádně největší slávy se Svatojánské poutě dočkaly v 17. a 18. století, kdy sem i po několik dní putovaly tisíce poutníků. Dnes jich na kdysi tak slavnou svatojánskou pouť přijde již jen několik desítek. Svatojánští se ale této krásné staleté tradice nevzdávají, a každoročně připravují pro opravdové poutníky i pro nevěřící návštěvníky pestrý program. I letos se bude konat v sobotu 25. června tradiční Country večer s táborákem (18 hodin), jemuž vždy předchází odpolední koncert dechovky "Berounská šestka". Slavnostní odpoledne bývá vždy zpestřeno dalším kulturním programem nebo místními lidovými atrakcemi. O Svatojánské pouti bývají zpřístupněny stálé expozice v obci a mimořádný program má připraven i zdejší Skanzen těžby vápence v lomu Paraple. Nejinak tomu bude i letos. Na neděli 26. června je připravena slavná *Myslbekova socha Sv. Ivana*. poutní mše svatá ke cti sv. Jana Křtitele a sv. Ivana. Její součástí je i výjimečná tradiční adorace relikvií sv. Ivana. Začátek mše je letos v 9.30 hodin.

Jiří Ševčík ml. - Svatojánská společnost

Jak se studuje v blízkosti papeže.....

Jsou různé druhy studia a jsou školy, které mají své zvláštnosti. O tom, jak vypadá pobyt v Římě při studiu teologie, vyprávěl berounský římskokatolický kněz Cyril Kubánek.

Jak je možno se dostat na římské studium?

V roce 1990 se rozbíhal pražský seminář. Když jsem absolvoval první ročník, rozběhl se i římský seminář NEPOMUCENUM, který byl založen už v roce 1928 pro české studenty. Pro římská studia byli vybíráni ti, co už něco na vysoké škole studovali. Já například jsem předtím studoval tři roky vysokou školu elektrotechnickou. Přednost dostal, ten kdo měl výborné studijní výsledky a kdo znal cizí řeči. Tak bylo vybráno z naší republiky 37 studentů. Já jsem po prvním pražském ročníku přišel v Římě opět do I. ročníku, takže jsem studoval místo pěti šest let.

Čím se liší římské prostředí?

V Praze jsme měli jedinou katolickou teologickou fakultu Univerzity Karlovy. V Římě je takových univerzit hodně. Například Lateránská univerzita, Angelicum, Gregorianum,

Urbaniana a další. V Římě je pochopitelně uloženo všechno bohatství a poznatky pro studium, veškerá literatura, vše přeloženo do italštiny. V tom jazyce jsme studovali. Tak jsme se mohli snadno domlouvat se studenty, kteří zde jsou z celého světa.

Jaké byly první hodiny studia?

Představte si, že je říjen roku 1991, docela teplý italský podzim. Římské ulice už nejsou tak horké, ráno byly k snídani velké čerstvé žemle. Zkuste si představit, že je vám kolem dvaceti let a jdete římskou ulicí do školy. Před snídaní se konala bohoslužba. Představte si rozechvělost, když jdete poprvé na univerzitu. Hluk stovek automobilů, neznámá vůně římského podzimu, špinavé žebravé dítě, stánek se zmrzlinou, na kterou nemáte. Běželi jsme se zapsat do různých kurzů. Běda však, když začala první hodina. Skupinka českých studentů se semkla kdesi v levé části auly. Odvážnější z nich už snad za týden zkusí vplout do hejna Italů. Jedno mají všichni společné - zatím rozumí velmi málo.

Jaký byl první rok?

Na konci každého denního vyučování jsme se už těšili na jídlo. Předcházela modlitba před jídlem. Pak překvapení polských řeholnic, co vařily české knedlíky z italských surovin. Po obědě můžete spát. Spíš musíte, protože klid a ticho je povinností nejen v italských domácnostech, ale též v české koleji. Přichází stesk, ale také dopisy z domova a to je radost. Nákup učebnic - polovina měsíčního kapesného. První Vánoce doma - s chutí vyprávíte. Tak tedy vypadal rozběh koleje Nepomucenum, rozběh roku 1991, poprvé po třiačtyřiceti letech. Dnes už leckterý kněz může říci, že studoval ve Věčném městě.

Kde jste sloužil po římských studiích?

Nejdříve v armádě, potom jako jáhen, kaplan a správce farnosti na Kladensku ve Stochově, nyní v Berouně. Na to období vzpomínám rád, protože jsem působil tam, kde to není pro většinu kněží obvyklé. Předně to bylo na základní katolické škole a už fakt, že je na Kladně taková škola, a že tam mohu učit, je velkou životní zkušeností. Tato škola má dobrou pověst a navštěvuje ji kolem 150 žáků. Pak jsem měl jako jeden z duchovních úkolů starat se ve vinařické věznici o vězně. Smysl jsem neviděl v tom, že tam někoho obrátím na víru, nebo že ho polepším. Zdůrazňoval jsem, že jsem tam pro ty, co potřebují vyhledat kněze. Tak to také věžňové brali a podle potřeb využívali. Někdy jich za mojí návštěvy přišlo i sedmnáct. Zajímavé bylo, jak se k této činnosti stavělo vedení věznice. Od počáteční nedůvěry a neutrálního postoje se vztahy zlepšovaly i pro ostatní duchovní, kteří sem docházeli. Dosáhlo to takového stupně, že jsem si na vrátnici vyzvedl klíč a mohl se v areálu volně pohybovat. V kulturní místnosti jsme sloužili i mše svaté.

Vrat'me se ještě k vašim římským mimostudijním zážitkům.

Bylo jich hodně, jedno vyprávění nestačí, ale několik postřehů. Z počáteční zvědavosti poznat římské obchody, co nejvíce kulturních zařízení a přírodu včetně moře, jsme obrátili pozornost k římským památkám. Patří k nim poznávání chrámů prvních staletí, jež byly většinou založeny Konstantinem. Hrob sv. Petra - který je pro turisty uzavřen, bazilika sv. Pavla s hrobem tohoto světce. Největší dojem však udělaly římské katakomby. Ty se táhnou

Chrám sv. Petra, Vatikán

foto av

desítky a desítky kilometrů pod Věčným městem a tam jsme se seznamovali s unikátními freskami prvních křesťanů. V nich je zaznamenán jejich pohnutý život, všechny radosti i bolesti i víra a naděje. Byli jsme mladí a hodně chodili pěšky. I do školy. Denně čtyři cesty, to znamenalo dvacet kilometrů. Vedla nás k tomu i skutečnost, že jízdné na hromadnou dopravu činilo dvojnásobek měsíčního kapesného.

Jaroslav Vacík

Televize Noe

Po veřejném slyšení o projektu televize Noe budou následovat neveřejná slyšení o ekonomických otázkách. Výsledek závisí také na novelizaci zákona o R a Tv vysílání. Dopadne-li vše dobře, mohla by TV Noe začít vysílat od začátku roku 2007. Projekt připravil Proglas a ostravské Telepace. Podle autorů projektu Leoše Ryšky (ředitele Studia Telepace) a Martina Holíka (ředitele rádia Proglas) má jít o "televizi pro celou rodinu, která přijímá život aktivně a v jeho šíři o celistvosti". Hlavní myšlenkou je snaha vytvořit televizní kanál, před který by rodiče mohli bez obav posadit své děti.

Zdroj: Proglas

O mši svaté VII.

Rok Eucharistie

V červnovém čísle Zpravodaje jsme mluvili o eucharistické modlitbě. Po ní přichází další významový zlom ve mši svaté. Poté, co jsme se v eucharistické modlitbě setkali s eucharistickým Kristem, nyní se připravíme na jeho přijetí. Zde tedy začíná část, kterou můžeme obecně nazvat přijímání.

Přijímání začíná modlitbou Páně. Otčenáš je nejen modlitba, kterou nás naučil sám Pán, ale je také velmi důležitým významovým prvkem v liturgii. Tato modlitba má vždy zaznít při křtu, při biřmování a při svatém přijímání. Vysvětluje tedy, že jde o modlitbu doprovázející iniciační svátosti a při každém svatém přijímání si tuto svátostnou iniciaci připomínáme. (Pokud jste zažili např. slavení svátosti manželství bez mše svaté, víte, že zde modlitba Páně není zařazena.) Otčenáš se na tomto místě v liturgii objevuje od 4. stol. a vyzdviženy jsou dva body: slova o chlebu a odpuštění.

Liturgie vložila za Otčenáš embolismus. Jde o navazující text, který doplňuje modlitbu Páně prosbami a teprve jako zakončení se přidává doxologie „Neboť tvé je království...“

Další modlitba má poměrně složitý vývoj. V dnešní době je tato další modlitba prosbou za odpuštění. Otevírá nový aspekt hříchu a tím je nejednota. Prosíme, aby Bůh shlédl na víru celé církve a vedl ji k jednotě. Svaté přijímání není věcí individuální, ale jde o výraz společné víry. Ke Kristu přistupujeme jako společenství, a tak je nemyslitelné, aby byl mezi námi rozkol. Proto na tuto prosbu navazuje výzva k pokoji a pokyn ke vzájemnému pozdravu ve smyslu Mt 5,23n. V původní liturgii existoval pozdrav pokoje jako vzájemné políbení (muži a ženy byli odděleni), které v pozdním středověku přešlo do zvyku používat paxovou tabulku, kterou napřed políbil kněz a poté se postupně předávala po lavicích a políbili ji ostatní věřící. Dnešní rubriky nabádají ke střízlivosti v pozdravu pokoje, aby se nenarušila atmosféra přijímání. Vždy ale záleží na místním zvyku, jak se pozdravení pokoje provádí.

Po pozdravení pokoje začne zpěv Beránku Boží (Agnus Dei). Ve starověké liturgii se při tomto zpěvu lámaly placky proměněného chleba a zpěv trval tak dlouho, dokud nebyla eucharistie rozlámána. Dnes toto lámání dostalo už jen symbolickou podobu, když kněz láme velkou hostii. Přesto smysl zůstává: my prosíme o smilování a ve stejné chvíli se právě pro nás, pro mne, připravuje

částička posvátného chleba. Beránek je obětován - rozlomen, abych já měl život. Ale Agnus Dei není smutnou prosbou, zde také zaznívá něco z Beránkova vítězství tak, jak to známe ze Zj 5.

Během zpěvu Agnus kněz láme chléb a část rozlomené hostie vpustí do kalicha (smíšení). Jde o symbol jednoty proměněného těla a krve, a také navazujeme na starořímský rituál fermenta, při němž papež posílal částičku hostie do ostatních kostelů Říma, kde ji vpustili do kalicha na obětním stole, aby naznačili jednotu s papežem. Oba významy v tomto malém úkonu zůstávají. Než se dozpívá Agnus, kněz se modlí ještě tichou modlitbu za vlastní posvěcení a potom pokleká. Také ostatní věřící pokleknou. Pokleknutí je vyznání víry gestem - poklekat máme pouze před Pánem. Tím tedy vyznáváme: zde je náš Pán přítomen. Je to vyznání, které bezprostředně předchází vlastnímu přijetí. Symbolicky by bylo jistě velmi šikovné poklekat až před vlastním přijetím, ale ze zkušenosti podávajících víme, že často dochází k nešťastnému vyražení misky nebo hostie z rukou podávajícího. Proto je vhodné pokleknout hromadně právě po Agnus.

Jakmile se dozpívá, kněz pozvedá rozlomenou hostii a vyzývá: „Hle, Beránek Boží...“ Jde o kombinaci dvou textů Písma (Jan 1,29; Zj 19,9), a také odpověď, kterou všichni včetně kněze reagujeme, je citací z Písma (Lk 7,6n). Všimněme si, že velká část textů liturgie je citací nebo parafrází na Písmo. Stojí za to vracet se k těmto textům a rozjímat je i mimo mši svatou.

pokračování v příštím čísle MN

Svědectví + Svědectví + Svědectví + Svědectví + Svědectví + Svědectví

Obludná cesta z bludu počtů...

(*Biřmování 15. 5. 2005*) Tři v jednom je v současném světě, zakletém ve slově "business", slyšet ze všech stran. A často jsou to násobky tří, celých sad vitaminů, tuctů látek na změkčení vody, spaní, trávení, dokonce i na přivolání snů. Pod tlakem tohoto "normálního" pojetí, propadla jsem v počtech i já. V těch počtech ducha, který se levnou cenou obelstít nedá. Bohu díky. Tři v jednom si možná koupíte sadu ponožek, ale jeden Bůh je ve třech osobách: Otec, Syn, Duch Svatý. Zůstává nad tím vším lidským kupčením jak skála čnicí z moře do všech koutů pevnin, vod, lidských omylů: jeden Bůh, milující, ve třech osobách. Věřím, že i makozsce odpustil, jako i vy, poslední blud ve vašem Zpravodaji, spletený z veršů písně Ztracené kapely.

Díky odhalení chyby mi znovu došlo, jak nekonečně je Boží činění vzdálené lidskému kupeckému uvažování, mýlení se ve výrociích, chápání slov - jako neustálý důkaz existence Ducha Svatého. Jinak bych až ke svátosti biřmování těžko došla.

Zkraje toho mého putování přes vysokohorskou turistiku ke Kristu, potkala jsem se s dvěma bratry z Moravy.

"Ano, my jsme bratři," tvrdili s klidným úsměvem. Za pokojným výrazem se mihotala modř hlubokého tajemství, jak na nebi ptactva nebeského plachtění. Tak prostého, jak naplněná láska sama.

"Bra - tři?" dobírala jsem si je. "Vždyť jste jen dva!"

"Dva? Opravdu dva?" smál se písničkář. Nevyřčený otazník zůstal v očích bratra. Provokoval mě. Slyšela jsem ho ale jenom já. Pro ně to byla tečka.

"Život s Pánem je dobrodružství," četla jsem věnování na sborníčku písní skupiny, kterou písničkář založil v jejich dědině. A ty písničky se mnou šly řadu let, jakkoliv mne různé cesty mátlly. Kdykoliv jsem se jihu země moravské ozvala, zastavila se, dostalo se mi povzbuzení, nové písničky, kazety, pásma... Překonaly se mnou kilometry, a času v písničkách.

O síle modlitby už v nejmenším nepochybuji. A není to vůbec snadná, sama o sobě přicházející věc.

redakční archiv

A tak jsem se ocitla v den biřmování 15. května 2005 v berounském kostele Sv. Jakuba v aktivní roli biřmovance. V očekávání toho **Důležitého Stavu** (Ducha Svatého) nebylo nejspodnější udržet nervy na uzdě. Chvillemi se mnou tančily. To už jsem zas utíkala od Pána! Očekávání přítomnosti těch lidí, pro mé poznávání Krista tak důležitých, napínalo moje nervy k prasknutí. Moje chyba, iluze. No neutekl by Duch Svatý raději na ulici? Toužila jsem bratřím s díky doznat, že už vím, kam patřím, na koho patřím, že jsou opravdu TŘI. Opravdu tři bratři, každý po ruce své milé maminky. Dobře mi radila, kde hledat odpovědi, kterými jsem ji zasypávala. A ten třetí? Ne, neutekl, nemusím(e) se bát.

“*Jak utřela!*”, řekl by můj bráška, který se do kostela zatím nedostal. Však jen zdánlivě utřela. Pravda, bratři - ani jeden ze dvou, nejen ten můj, nepřišel. Ani jejich maminka, abychom si v tiché radosti sdělily tajemství jména, povykládaly zážitky z cest, jeden uskutečněný sen, ten, který se mi u nich zdál. Že se opravdu nic nestalo? Málem zase omyl, duchovní. Vždyť ten třetí právě přítomen je. A právě při biřmování byl. Bez Něho by to přece ani nebylo možné uskutečnit. A díky Němu jsem našla stejně milou, obyčejnou, láskou naplněnou rodinu, také se dvěma bratry, na blízkém kopci. Společná modlitba nad jídlem, upřímné sdílení radosti i řešení vzteklych nervů, rady s nadhledem a humorem, a to souznění s písničkou písničkáře, milého bratra. A tak se Bůh vsutku zas o své postaral, nečekaným dobrodružstvím otvírá oči, srdce. Maminka také dvou synů se stala mou kmotrou. Biskup biřmoval, když její ruka spočinula na mém rameni. A mezi námi proudil nečekaně silný proud, jako by se vzdálenost mezi Berounem a Brnem vlila do několika centimetrů, délky paže, vzdálenosti nejbližšího kopce nad Berounem. Bohu patří můj dík, svou láskou můj omyl smyl. Nacházím tady zase svůj domov. A vím, že bez práce to nepůjde. Biřmování je o dospělosti. Už jsem k ní dospěla. Otazník? Ano, bude to v práci, ve sdílení radosti z Božích darů. Těším se na ni a na vás, s naším stále přítomným, jediným Bohem ve třech osobách. O spoustě nespočítatelných slov to asi nebude. A chybička, ta se asi sem tam taky vloudí... *makožska*

Ještě jednou biřmování aneb “Zázrak duhový”

Vraťme se na chvíli do minulosti. Je 9. září 1967. V kostele sv. Jakuba v Berouně je hlava na hlavě. Uprostřed se uličkou mezi lavicemi v hlavní lodi táhne dlouhý špalír biřmovanců a jejich kmotrů. Kolik nás je? Netuším. Dnes se mi možná ty řady zdají delší než byly. Špalírem prochází otec biskup František Tomášek a uděluje nám svátost biřmování. Mám asi bílé šaty, zdá se mi, že je vůbec všechno v bílém. Střípky pocitů a zážitků z té doby jsou už jen matné. Večer před tím slavným dnem se přeme s bratrem, komu půjde za kmotru babička z Klatov. Milujeme ji oba. Stejně tak ona nás - ale “rozpůlit” se nemůže. Vybrala si bráchu - no samozřejmě! Je kluk - a starší! Zase vyhrál! Jako vždycky! Dospělí jsou nespravedliví! Soptím a vztekám se, pak taky kapou slzičky. Žárlím, babičku jsem chtěla pro sebe. A taky její neobvyklé jméno Tekla! Když ovšem babička bratrovi oznamuje, že bude mít jméno Augustin po jejím otci, vzteká se pro změnu on. Konečně se do toho vloží maminka, ať toho hned necháme, jinak že k biřmování zítra ani nemůžeme. Má pravdu, hádáme se dost nekřesťansky. Za kmotru budu mít tetu Alenu, utěšují mě, to je taky pěkné jméno.

To je asi všechno, co se mi z té doby vybavuje. Bylo mi necelých jedenáct let. Bratřenci Petrovi za pár dní deset. Teta s oběma bratřenci kvůli tomu narychlo přijela z Loun. Že jsme byli

moc mladí, že to bylo pro nás moc brzy? No to nepochybně! Ale časy byly takové. Naše biřmování byla zřejmě rychle svolaná akce, aby to snad někdo na poslední chvíli nezakázal. O nějaké soustavné přípravě na tuto svátost posilnění ve víře se vůbec nedalo mluvit. Trochu nám to vysvětlili doma. Taky jsem tou dobou chodila na náboženství (dva roky? tři? Pak se nějak přestalo vyučovat). Režim stále bděl i přes dočasné politické “otevlování” a “uvolnění”. Nevědělo se ovšem, jak dlouho ta doba “svobodnějších” poměrů vydrží. Časy byly takové a všechno bylo jinak. Berounské děkanství se podobalo uzavřenému nepřístupnému hradu a děkanskou zahradu ukrytou za kamennými zdmi jsem poprvé uviděla zevnitř až po roce 1989 při jednom skautském večeru. Kdepak tenkrát zahradní slavnost! Kdepak agape!

Je 15. května 2005, svátek Seslání Svatého Ducha. V kostele sv. Jakuba v Berouně hlava na hlavě. Slavnostní nálada, mši svatou celebruje otec biskup Karel Herbst, za chvíli udělí svátost biřmování dvanácti sestrám a bratřím. Přiznám se, že jim to tak trochu závidím. Vědí, proč tu jsou. Co ten obřad pro ně znamená. Já jsem tenkrát dospělá nebyla, rozhodli za mě spíš rodiče, moc jsem to nechápala a ani jsme si to nezasloužila. Oni se rozhodli sami za sebe. Dlouho se připravovali - a dlouho těšili!

Dnes je celý den zázračný. Biřmování slavnostní, počasí neuvěřitelné (těžké mraky, a přitom září slunce). Neprší, i když to vypadalo hrozivě. Zahradní slavnost je veselá a zdařilá, vládne radostná nálada a nefornální atmosféra. Farní zahrada je otevřená všem, kdo chtějí přijít.

A určitě nejen ona. Nepřístupné hrady a zakleté zámky už tu dávno nejsou, zmizely v čase. A nakonec ten zázrak! Celý den nepršelo, ale večer přece ano! A protože od západu stále svítí slunce, nad Berounem se klene překrásná duha! Mít tak objektiv “rybí oko”, vyfotila bych ji celou. Takhle mi ani “zoom” nestačí, mám jí na snímku sotva třetinu.

Duha - symbol Smlouvy nad Berounem foto L. Fričová

Zázračný den končí biblickým symbolem míru. Věci se vždycky stanou tak, jak se stanou. Jak se mají stát. Čemu se divím? Zázraků přece bylo dnes víd

Lidmila Fričová

Jedinečná a individuální pouť na Svatou Horu

Přiznávám, od dětství nemám ráda masové akce. Vyhledávám zastrčené kouty, kde je klid, kde si můžu číst obrázky z mraků... Prostě stranou. Na taková místa se každému nechce. Snad proto, že to není tak úplně pohodlné. A pak, čím se vlastně chlubit – podivinství je více o podivnosti než divení se.

Děk za dar přátelství.

Tak ráda se divím Božímu dílu. Ve farnosti jsem našla jednu velkou rodinu. Že je rodina obyčejná věc? Jen zdánlivě, už vím. Skrze prosté dějí se zázraky. Třeba společné sdílení se, nejen na jednom přesně vymezeném, časově i prostorově, místě, ale i putovní. Dosud nechápu, jak dlouho jsem mohla přehlížet podobně sportovně založenou ženu, kterou pravidelně na nedělních mších v kostele řadu let vídám. A tak jsme, **při 100. výročí povýšení Svaté Hory na “menší basiliku” svatým papežem Piem X.**, díky Bohu, společně podnikly cyklo-pouť. Napjatá skoro jako struna jsem očekávala, jak dopadne ta vyhlášená národní (a pro mě tedy masová) pouť na Svatou Horu. Číslo o počtu očekávaných účastníků ve mně vzbuzovala obavy.

Na místo koncentrace poutníků jsme dorazily krátce před zahájením mše. Mravenčení kolem mne nemělo daleko od brnění v mých nohách. Nejráději bych se z toho davu vytratila do nedalekého trávníku pod břízkami, lipami, javory... Mraky nad námi se taky kupily do mnohovýpravných obrazců, určitě bych se nenudila. Tak ráda bych zas jen zírala do nebe a nechala se ofukovat větrem. Nelenil. Co chvíli přehradil proud slunečních paprsků. Nebe jako by bojovalo. Celou cestu na Svatou Horu jsme ujížděly před mraky nalitými jako děla vodních tanků.

Kříž = Síla Lásky

Mši zahájil pan kardinál. První zpívané modlitby a patřila jsem mezi shromážděné poutníky jako korálek k růženci. Konejšila mě vzácná sounáležitost. Mezi námi kmítali mladí lidé v červených uniformách, v pohotovosti přispěchat na pomoc umdlévajícím. Mše zvolna zrála k evangeliu. Nebe nadále svádělo boj. Slunce se mezi ztěžklými mraky co chvíli ztrácelo.

Svatohorská atmosféra: mraky “přede mnou”, mraky “za mnou”, ale slunce nade mnou! foto av
Shromáždění se znovu zahalovali do dlouhých rukávů, sluneční žár byl jen zdánlivý. Reproduktor přehlušilo zadunění. Zahřmělo. Někteří odvrátili tvář od oltáře, aby vzhlédli k nebeskému dění.

Poslední slova evangelia jsem vyslechla na pokraji mdlob. Tlak mi vyhnal srdce málem do krku. Jen před malou chvílí se úzkou uličkou v zástupu lidí mihli záchranáři s člověkem na nosítkách. Lidé je provázeli zvědavými i starostlivými pohledy. Ó, jak jsme všichni stejní! Emoce dovedou zrádně zneužít oslabený fyzický stav. Snažím se soustředit nejen na pronášená slova živého Boha, ale i na svůj dech. Úží se mi. Přecenila jsem snad zas svoje síly? Kříž mi je tentokrát opravdu oporou. Máme ho tu všichni na očích a nebudu daleko od pravdy – i v srdci. Konečně kříž vnímám jako sílu lásky.

Docela lidské slabosti

“Zdravotníci!” ozvalo se zezadu několikrát po sobě. Další alarm proběhl nad hlavami přítomných. “Chvála Tobě, Kriste”, vyřkla jsem více šeptem. Ještě nebyl čas na pokorný poklek, ale já se snížila k zemi vděčně na svou připravenou pláštěnku. Napětí zvolna opadávalo. Slova kardinála dopadala na shromážděné jako zlatý déšť. Kapky z nebe spadly jen jako na požehnání, skoro symbolicky.

“Všechno v pořádku?” jeden ze zdravotníků si mne všiml.

“Dobrý je to”, děkuji úsměvem. Ó jak je dobře, že tu jsem, říkám si. Není to žádná děsivost hromadných akcí. Je to rodina Božího lidu. Vidím tady jako na dlani to, co dosud v člověku jen tuším. Stařeček mi připomíná v odhodlání odevzdat se dobro-družství chlapce. Děvčátko se z ramen otce dívá moudře, jako žena znalá tajemství bylin. Mladí lidé mají v očích pokojný plamínek tiché radosti, a kdo ještě ne, nestydí se za své hledání. Vždyť tady není nikdo nikomu pro smích. Setkání tu dodává energii, přinejmenším v tušení dobrého cíle.

“Tady je to ale krásný!” svěřuji se Anežce.

“Je. A já bych se šla někam najíst”, odpovídá mi.

“To jsi řekla i za mě! Já se jenom neodvažovala projevít ty svoje přízemní potřeby”, smějeme se. Nejsme samy, kdo vytahuje svoje svačiny. Po chvíli usedáme na trávnik pod javory. Je tu prostor i pro slunce, kterému vítr profoukává cestu k nám. U pout'ových krámků podél chodníku se houfují lidé, aby se občerstvili, aby našli vhodný dárek pro své blízké.

Sdílení jako velký úkol

Sotva jsme dojedly naše chleby, našli nás naši milí. A tak už jsme čtyři, a vlastně už deset, jedenáct..?

Tolik lidí najednou mě znovu a zase znejišťuje. Tolik bych řekla každému zvlášť o radosti, že tu jsme spolu, díky Bohu! Jak jsem se zbytečně bála beztvaré masy... Na koho se ale dřív obrátit, komu dříve odpovědět, zapříst rozhovor, sdělit se, souznít?

Malý chlapec řeší v přemýšlivém pokleku také svůj velký problém, nevyřčenou otázku. Tatínek nebo maminka věnovali mu perníkové srdíčko. A maminka se směje při pohledu na marcipánový nápis. “Tedy tam jsou nápisy, že mě to uvádělo do rozpaků!” vysvětluje. Prý vybrala ten nejjemnější výrok. Chlapec se dívá bezradně na záhadné srdíčko, nad kterým se dospělí smějí. Neumí sice ještě číst, ale z pohledů ostatních snad už tuší jinotaj. Tak ráda bych ho vtu chvíli vyvedla zomylu dvojsmyslu.

“Tady je napsáno ‘Chci tě!’” čtu chlapci ze srdíčka. Jeho nevyřčenou otázku ale zodpovídám jen zpola, dává mi znát nadále tázavým pohledem. Dál zkoumá marcipánové oslovení.

“Tomu asi něco chybí, vid’?” vytrhuji chlapce ze zadumání. Dohadují se nad skloněnou dětskou hlavičkou, že s neúplností věty souhlasí.

“A víš, co tam nedopsali?” jen mírně zavrtí zlatavou hlavinkou.

“Pojď, já ti to pošeptám”, zvu ho. Chlapec se neodtáhl, naopak. Vděčně přijímám tu dětskou důvěru. Nebo více zvědavost?

“... ‘mít rád’, tady chybí. Chci tě mít rád, je celé”, šeptám mu. A utlám obavy, abych se jen nepletla. Zbytečně. Chlapec jako by na tento dovětek čekal... Sepnulo to. Tiše se tetelím štěstím ze sdílení se s dítětem. Skoro srandovně zuřivě se snaží protrhnout celofán. Dovoluje mi poprat se s uzoučkou stužkou. Zakrátko vítězím nad uzlíkem na ní, a srdíčko z perníku je v dětských ručkách volné, k nakousnutí. Chlapec vzápětí rozlouskává oříšek posměšného nápisu perníkového srdce. Ještě jen chvíli, co se vejde do života světlušky, sedí na kolínkách, drobné dlaně před sebou, a na nich to srdíčko. Teď jako by odevzdával vzhůru otázku a přijímal odpověď. Nebo snad více souhlas s tím, co má udělat. Vzápětí nás všechny přítomné, zatížené dvojsmyslnými jinotaji, zasahuje čistou dětskou bezprostředností přímo do srdce. Rozlámal pout'ové srdíčko na kousky, aby hnedle rozdal sestřičce, bratříčkovi, mamince, tatínkovi.. A taky mně se dostalo toho dětského vyjádření “..mít rád”. Ach, milý Emanueli, buď plna požehnání Božího tvá rodina!

makozska

Děti z projektu Adopce na dálku zatančily indické národní tance.

foto a1

Koncert Hradišťanu - Svatý Jan pod Skalou

Na počátku letošních prázdnin se podařilo Svatojánské společnosti zajistit velmi netradiční a atraktivní koncert. Dne 9. července od 16 hodin ve svatojánském kostele vystoupí věhlasná Cimbálová muzika Hradišťan. Hradišťan patří k nejstarším a nejznámějším

moravským cimbálovým kapelám. Od roku 1978 je primášem a uměleckým vedoucím Hradišťanu Jiří Pavlica, který tvůrčí práci s folklórem ještě více prohloubil. Dnes je Hradišťan ojedinělým hudebním tělesem s nezvykle širokým žánrovým záběrem a netradičním repertoárem. Umělecká úroveň řadí Hradišťan k ojedinělým tělesům a jeho obliba stále stoupá. Je častým hostem TV pořadů, ročně má v Česku na 150 koncertů, vydal již 20 CD. V jeho repertoáru se objevuje řada nových původních skladeb, půvabně jsou zhudebněny verše Jana Skácela, který se souborem dlouho spolupracoval.

Hradišťan má pro tyto příležitosti velmi vkusně připravené pásmo duchovní lidové hudby, které již s velikým úspěchem předvedl v mnoha našich chrámech. Ve Svatém Janě byl zahájen předprodej vstupenek. Vzhledem k sponzoringu je jejich cena na rozdíl od jiných koncertů Hradišťanu velmi příznivá (dospělí 150.- Kč, děti 7-15 let 100.-Kč). Vstupenky lze rezervovat na telefonním čísle 311 672 289 - ing. Šalda, nebo na e-mailu j.sevcik@iol.cz. Proč lidé na Hradišťan chodí – je to krása lidové hudby a poezie přivedené do mistrovského podání, které však vyznívá tak přirozeně, že to vypadá jako zcela lidové. Při tom mnoho skladeb v repertoáru je nových, pocházejících z Hradišťanu.

Jiří Ševčík ml. - Svatojánská společnost

redakční archiv

Ze života svatých

Sv. Marie Magdaléna

(22. července)

V evangeliu sv. Lukáše se setkáváme s hříšnicí, která přišla za Ježíšem do domu farizea, kam byl pozván k jídlu, “s alabastrovou nádobkou drahocenného oleje, přistoupila zezadu k jeho nohám a rozplakala se, slzami mu začala smáčet nohy a vlastními vlasy je utírat. Líbala je a mazala drahocenným olejem.” Od časů sv. Řehoře Velikého byla tato hříšnice často ztotožňována s Marií Magdalénou a s Marií z Betánie, sestrou Lazarovou. Východní církve je však všechny tři od sebe odlišuje.

Marie, kterou Ježíš uzdravil, pocházela z Magdaly, rybářského městečka na západním břehu Genezaretského jezera, odtud i jméno Magdaléna. Patřila mezi obětavé ženy, které provázely Krista na jeho cestách a sloužily mu. I když se apoštolové po jeho zatčení rozprchli a pod křížem stál s jeho matkou jenom Jan “zpovzdálí přihlížely některé ženy, mezi nimi Marie Magdaléna.” S jejím jménem se po Kristově smrti i zmrtvýchvstání setkáváme několikrát a vždy je uváděna mezi ženami první. Je i při Ježíšově pohřbu, časně ráno, ještě za tmy jde ke hrobu, a když ho nalezne prázdný, utíká pro Petra a Jana: Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili. A pak stojí u hrobky a pláče. Když tak plakala, naklonila se do hrobu a viděla tam sedět dva anděly v bílém rouchu. Jednoho v hlavách a druhého v nohách toho místa, kde dříve leželo Ježíšovo tělo. Řekli jí: “Ženo, proč pláčeš?” Odpověděla jim: “Vzali mého pána a nevím, kam ho položili.” Po těch slovech se obrátila a viděla za sebou stát Ježíše, ale nevěděla, že je to on. Ježíš jí řekl: “Ženo, proč pláčeš? Koho hledáš?” Ona myslila, že je to zahradník, a proto mu řekla: “Pane, jestliže tys ho odnesl, pověz mi, kam jsi ho položil, a já ho přenesu.” Ježíš jí řekl: “Marie!” Ona se k němu obrátila a zvolala: “Rabbúni!”, to je hebrejsky a znamená to “Mistře”. Marie mu padla k nohám a objala

je, ale Ježíš ji jemně upozorňuje, že teď je nedůležitější, aby šla se zprávou k apoštolům. “Nezadržuj mě, neboť jsem ještě nevystoupil k Otci, k svému Bohu a k vašemu Bohu.” Marie Magdaléna tedy šla a zvěstovala učedníkům: “Viděla jsem Pána - a toto že jí řekl.”

Marie Magdaléna je patronkou zkroušených žen a kajících hříšníků.

-vac-

Vznik osady a farnosti Loděnice

Místo, kde je nyní nynější vzkvétající obec Loděnice, bylo zřejmě obydleno už v době markomanské, tedy 2000 př. Kr. - 400 let po Kristu. Dokazují to vykopávky objevené v první polovině minulého století. Kromě zemědělců obývali osadu i “loděníci” ti, kteří stavěli lodě a prámy.

Léta ubíhala a první historická zmínka je z r. 1178, kdy v naší zemi nastaly boje o knížecí stolec mezi knížaty Bedřichem a Soběslavem. Záhy po pokřesťanštění obce byl postaven původní kostel sv. Václava. Přesná doba sice není známá, ale původ napovídá věž, která se zachovala, i když je dostavěna slohem barokním. Věž je zbudována z tesaných kvádrů, což ukazuje na dobu románskou. Kostel byl farní už před husitskými válkami. Dokazují to historické prameny r. 1374. Během náboženských bouří fara zanikla a osada byla přifařena ke Karlštejnu.

Duchovní život i sociální úroveň obyvatel trpěla četnými válečnými útrapami. To se projevovalo tím, že v době nebezpečí se osada téměř vylidňovala, obyvatelé před vojsky prchali a schovávali se. Seznam obyvatel z roku 1654 (po válce Třicetileté) vykazuje pouhých 8 hospodářů, kteří obdělávali 280 strychů polí. Uvádí se, že mlýn i kovárna jsou pusté. V roce 1691 byl postaven přes Kačák most, na němž se vybíralo clo. V roce 1725 byl postaven nynější kostel sv. Václava. Za panování Marie Terezie se strhly u Loděnice kruté boje mezi vojskem rakouským a pruským v září 1744. Pruské vojsko utrpělo na tomto bojišti kruté ztráty. To rozlítlo pruského krále Bedřicha tak, že přitáhl svým na pomoc od Prahy. Chystal se dobýt i Beroun. Aniž se však o to pokusil, zcela neočekávaně se vrátil s vojskem ku Praze. Berounští přičítali pro ně tento nečekaný obrat českým patronům, které prosili o záchranu a byli vyslyšeni.

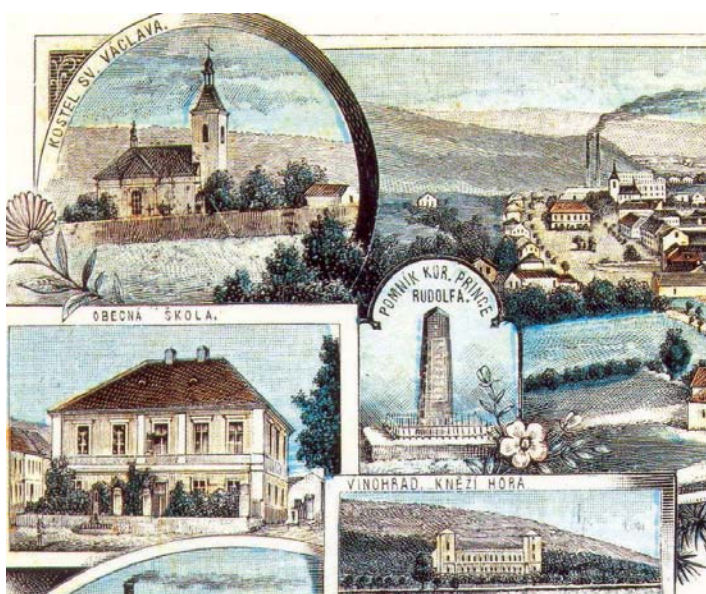
Když se v kraji po Markomanech usadili Slované, vypráví pověst, že v 9. a 10. století se

udála tato příhoda: Blahoslavený Ivan se jednou vracel do své jeskyně ve skalách. Protože byl velmi vysílený, prosil místní rolníky, aby mu půjčili koně. Jeden hospodář jej odbyl a vyhnal. I šel Ivan k druhému, který mu ochotně půjčil starého koně. Ivan mu poděkoval, vsedl na koně a slíbil, že mu ho ještě týž den vrátí. S tím odjel. Po nějaké době přiběhl na dvůr onoho rolníka mladý, krásný kuň a dobýval se do stáje. Rolník si myslel, že někomu utekl, a chtěl ho vyhnati. Podle ohlávky však poznal, že se jedná o jeho koně, změněného, mladého, bujného. Od té doby se onomu rolníku vše dařilo, tomu pak, který Ivana vyhnal, se vedlo zle.

-vac-

Církevní
stavby
berounského
vikariátu

Loděnická pohlednice

redakční archiv

FARNÍ CHARITA BEROUN

Seydlovo nám. 24 Beroun 266 01 tel: 311 622 422

✿ **Azylový dům sv. Jakuba se hlásí**

Tak nám dovolená opět klepe na dveře. Počasí láká kvodě a pod „širák“.

Kupodivu ale v Azyláku máme plně obsazenou ubytovnu a na nocležně jsou ze šesti lůžek trvale obsazena čtyři. Musíme z provozních důvodů omezit Denní centrum:

denně dopoledne od 10.00 hod. do 13.00 hod .

a večer od 19.00 hod. do 20.00 hod.

Ubytovna je plně obsazena. To znamená, že klienti, kteří nepožadují ubytování a přijdou se do AD pouze vykoupat, převléci a příp. najíst, budou muset počítat s tím, že mimo stanovený čas nebudou do areálu vpuštěni. Je možná výjimka, kterou ovšem může povolit pouze vedení Azylového domu – sociální pracovnice nebo vedoucí AD.

Důvod je stále ten týž: nedostatečná kapacita sociálních zařízení - koupelna, kanalizace a čistička odpadních vod. I když máme interiér po částečné, nejnutnější prostorové rekonstrukci, dům se nedá „nafouknout“. Kanalizace je stará a velmi špatná, odpady jsou často neprůchodné. Díky pravidelné péči pracovníků AQUATECHU Srbsko se nová čistička odpadních vod drží. Asi před měsícem se spálil motor sacího zařízení, protože síto čerpadla se ucpalo rzi z krytu čističky - další neplánovaný výdaj. Na ostatní již nemáme finanční prostředky. Stará písnička, ale je to žel Bohu tak. Ale dost již stesků. Máme i radostné události, jako to, že celkem dobře jsme pomohli zajistit trvalou práci, nebo alespoň brigádu pro většinu našich klientů. Teď je na řadě zajištění ubytovny nebo podnájmu. Někteří muži odejdou do Domu s pečovatelskou službou nebo do Domova důchodců.

Poslední soboty v květnu a červnu byly zasvěceny „Grilování s hudbou“ nejen pro obyvatele Azylového domu: Kromě grilovaného špekáčku si mohou účastníci nejen zazpívat při kytarě, ale také zahrát stolní tenis. Osvěžení čeká v podobě chlazených nealko nápojů, někdo si dá kávu nebo čaj. Děti mají raději lízátko nebo jinou sladkost. Hudební produkce se účastní s velkým nadšením, což zaznamenal náš fotoreportér Jiří Hazuka st. Dospěláci si vyzkoušeli vodní dýmku kterou přinesla paní Vanda pro zpestření programu. Naše společenská akce se zdařila. Našla oblibu nejen u klientů stávajících i bývalých, ale, a to je pro nás také důležité, o další akci si sami řekli naši hosté z okolí Azylového domu. O zdárný průběh se hlavně přičinili naši pánové, kteří ať finančně nebo fyzicky zajišťovali občerstvení a organizaci celého odpoledne. A jak říkávala moje maminka: „Dá-li Bůh“, budeme se znažit z grilování udělat tradici. „Dá-li Bůh.“

M. Burešová

✿ **Pohádkáři života**

Představení Pohádkáři divadelní společnosti Ježek & Čížek pořádané pod záštitou FCH Beroun a Azylového domu na Zavadilce, které jsme měli možnost shlédnout ve středu 22. 6. na berounském Husově náměstí, moc pohádkové nebylo. Kostýmy - hadry ze sekáče, rekvizity - vyřazené harampádí, herci - vyřazení lidé...Žádná pohádka - surový život. Jak bylo řečeno úvodem: *“Toto představení hrají lidé kteří byli, jsou a nebo možná někdy budou bez domova.”* Společností vyřazení lidé? Nemají střechu nad hlavou a leckdy do čeho kousnout a přesto mají ještě chuť hrát divadlo. Obdivuhodné. A dokonce, zdálo se mi, někteří fakt s hereckým talentem.

Divadelní představení společnosti Ježek & Čížek - Pohádkáři *foto av* vhodná pro dětské uši, nebylo však řečeno nic, co by už neslyšely cestou do školy a školky kolem hloučků pubertáků - ne, nebylo to nic nevkusného...) Ale ohně nebylo třeba se bát, neboť hned vedle nás se exponovali hasiči. Ti vskutku nepatřili do hry. Rušili představení, které bylo řádně Městským úřadem povolené a zpoplatněné. Chvilí splachovali chodník a delší čas dělali, že hasí dům u restaurace Alena. Prý se natáčel "novácký" seriál "Pojišťovna štěstí"... Zřejmě též "městem" povolená akce, zřejmě za tučnější poplatek. Proč obě tyto akce povolilo ve stejném čase, zůstává otázkou. Ale svůj postoj k charitativní činnosti nemohli představitelé města vyjádřit lépe. **-iv-**

Díky za kafe!

V neděli devatenáctého (ještě června samozřejmě) jsme byli všichni, celý "kostel" v Berouně i "kostely" v okolí, pozváni "na kafe". Na návštěvu do berounských prostor farních, na kafe které "uvařila charita". Také farní. Její pracovníci slyšeli totiž ze všech stran - *vždyt' vy ani nejste farní charita, vždyt' ve farnosti o vás nic nevíme*. No a tak nám vyšli naproti - s kávou a koláči v rukou. Chtějí být farní, chtějí být naši. Představili se tedy všichni, kteří zrovna nebyli ve službě; představili své projekty a plány, a prosili nás především o jedno - o modlitbu: *"Modlete se za nás, za naše dílo, za směr, kterým máme jít"*, říká sestra Jana, ředitelka charity za příkyvování svých kolegyně a kolegů. Někteří z nich nechodí do kostela. Svým životem a přístupem k lidem kolem sebe však jsou opravdovější a laskavější než někteří z nás tzv. skutečných křesťanů. Mohli bychom se od nich učit lásce. Na nás je ukázat jim, jak a proč nás naplňuje konat tuto práci pro Ježíše. Zatím to možná příliš vidět není.

Charita bude farní, pokud ji farnost také bude podporovat. No a na to kafe zas tolik farníků nepřišlo. I to možná trochu svědčí o našem postoji k "farní" charitě... Ale promiňte, snad se pletu.

Ivana Vašků

Jana Civiňová, Marie Burešová, Martina Mossóczy, Vlad'ka Karešová a Beata Kolčavová, to jsou duše Farní charity Beroun, *foto av*

Ohlédnutí za uplynulým školním rokem v KMS.

Do KMS jsem nastoupila v říjnu 2004 po rychlém rozhodnutí. Protože jsem s dětmi v MŠ pracovala už roky před tím, nebyla pro mě práce nová. Nové bylo pouze prostředí a spolupracovníci. Ve školce vše funguje jako velká rodina, ale i v dobré rodině děti musí

poslouchat, pomáhat druhým, učit se novým věcem. A tak během roku kromě "základního výchovného programu" k nám přišli několikrát herci s loutkovým divadlem, kouzelník, navštěvovali jsme kino nebo divadélko. Děti se zúčastnily soutěží na den čarodějnic i na MDD.

V prosinci přišel do školky i Mikuláš a věděl všechny dětské hříšky. Pro rodiče byla besídka, kde je děti potěšily písničkami a básničkami. Ke Dni matek pak dokonce zahrály pohádku. Společenské akce v KMS končí malým sladkým občerstvením dětí i rodičů. Spokojenost září z očí všech.

Tak, malá školičko, ať jsi stále plná šťastných dětí - ALE TEĎ HURÁ NA PRÁZDNINY!

Paní učitelka Hanka a děti foto J. Stielová

Hana Koubková, učitelka

Letošní tábor je ve znamení celotáborové hry, „BRONZOVÝ POKLAD“ podle stejnojmenné knihy Eduarda Štorcha.

- Můžete se těšit na plno zajímavých her a programů (akčních, vzdělávacích,...).
- Hra se bude odehrávat v době bronzové, od které je dále odvozen název této hry.

Úkoly pro vás jako účastníky táborové hry:

Váš snad zatím jediný úkol je zhotovit si jednoduché oblečení, které by odpovídalo této době.

1. Někteří lidé v této době nosili na sobě jen pár nějakých kůží, které získali z lesní zvěře.
2. Jiní lidé měli třeba zas jen kus nějaké látky (třeba z pytloviny)
3. Nebo lidé už „velmi chudí“ měli oblek jen z přírodních věcí (spletené větvičky nebo ptačí peří, či sešité listy)

Vše záleží jen na vás a na vaší fantazii! Oblečení si můžete samozřejmě ušít na táboře. Předem vás ale upozorňuji:

- nezapomeňte si vzít potřebný materiál
- může se stát, že se k tomu ani na táboře nedostanete, a to by byla moc velká škoda!

Na případné dotazy vám může odpovědět

Ondra Čapla 721 883 755, Jakub Kodras 720 351 778.

kresba - klient AD Zavidilka

Můžete pomoci s prací ve farnosti?

Mělo by se to i ono... Dobrých nápadů je spousta: *“Pane faráři, bylo by skvělé udělat to a to, jsme ochotni přispět finančně...”* Farnost je vděčna za každý příslib podpory i za nápady. Ještě na jednom úskalí však může většina těchto nápadů ztroskotat: právě na ochotných rukou. Máte-li podnětný návrh, vezměte si prosím po domluvě s knězem též na starost jeho provedení, tak bude vaše pomoc teprve neocenitelná. Pokud byste se chtěli zapojit do pomoci farnosti, můžete si vybrat, kterou z následujících prací zvládnete. **Šedým rastrem** označené řádky znamenají: **Hotovo!** **Podtržené**: **prislíbeno!** Ostatní stále čekají na “svého člověka.”

- ✘ odstranění pařezů od poražených stromů na farní zahradě
- ✘ úklid zahrady
- ✘ vybudování zahradního domku na náradí
- ✘ pravidelné letní sekání trávy na farní zahradě
- ✘ vyčištění blízkého okolí ohradní zdi na farní zahradě (vytrhávání plevelů a kořenů)
- ✘ očištění a nátěr železných vrat a vrátek
- ✘ oprava dřevěných vrat včetně nátěru na straně dvora
- ✘ výroba jistění dřevěných vrat na farní dvůr
- ✘ oprava a dokončení garážových vrat (hlavně truhlářská práce)
- ✘ dokončení odvětrání garáží (dva otvory, instalace větracích mřížek)
- ✘ vybudování elektroinstalace do garáží
- ✘ **zprovoznění světla na farním dvoře**
- ✘ vybourání základů po staré garáži na farním dvoře
- ✘ oprava (vybudování) pískoviště v zahradce mateřské školky
- ✘ dobudování dětského hřiště pro KMŠ
- ✘ úklid a vyčištění prostor půdy nad kaplí a mateřskou školkou
- ✘ stojany na uzamčení kol na far. dvoře
- ✘ dokončení okapů a střechy sakristie u kaple na faře
- ✘ vyčištění sklepních prostor pod farou a kaplankou
- ✘ oprava elektrorozvodů ve sklepě pod farou a kaplankou
- ✘ pravidelný úklid toalet v kaplance
- ✘ dokončení prostoru kuchyňky ve velké klubovně (obkladačské práce)
- ✘ oprava zavěšení světel ve velké klubovně v kaplance
- ✘ oprava úchytů a zavěšení topení v malé klubovně v kaplance
- ✘ vymalování koupelny v kaplance včetně drobných zednických oprav
- ✘ oprava zvonků na faře
- ✘ oprava pantu u vstup. dveří na faru
- ✘ vymalování farní kanceláře v přízemí
- ✘ vymalování vstupní haly v přízemí fary, drobné zednické opravy
- ✘ pravidelná úprava nástěnek
- ✘ pravidelný úklid kostelů: odstranění prachu, vysávání koberců, leštění lavic i mimo čas brigády
- ✘ kontrola světel v kostelích, výměna žárovek
- ✘ oprava figur vánočního berounského betlému (slepení, příp. domalování)
- ✘ oprava zásuvky ve velké klubovně
- ✘ vyrobení větší nástěnky do kostela
- ✘ ušití ministrantských oděvů

Na provádění prací se hlase, prosíme, písemně - jméno a telefon napsaný na lístečku vhodte prosím do krabičky “Dotazy a články” na stolku s tiskovinami v kostele nebo ve vstupní hale fary do schránky odborného duchovního asistenta Pavla Kodrase, který byl dočasně pověřen koordinací prací a brigádníků. Též můžete zaslat SMS ve tvaru “PRACE+(své jméno a kontakt)+(specifikace, o co máte zájem)” na tel: 603 927 218. *(Nevolejte, telefon není stále zapnutý!)* **Na všechny zprávy odpovíme.**

-red-

ANKETA :

Zdravíme příznivce našich malých anketek, velmi děkujeme za vaše odpovědi, pomohou nám zajímavým způsobem vytvořit si lepší představu o naší farnosti a farnících. Prosíme vás tentokrát o odpověď na tuto otázku:

Čtete nějakou náboženskou literaturu? Svě odpovědi buď zašlete na tel: **603 927 218** ve formě SMS zprávy ve tvaru: **NAB. LITERATURA farnost - ANO nebo NE**, (Příklad: **NAB. LITERATURA LODENICE - NE**). Odpovídat můžete i na webových stránkách farnosti, kde je vytvořena tato anketa, nebo **napsat odpověď na papírek** a vhodit v kostele do schránky **BKZ “Dotazy a články”**.

Výsledky z minulé ankety: Celkem hlasovali **4 lidé**.

Jak hlasování dopadlo, ukazuje vedlejší tabulka:

Kdybyste chtěli ještě hlasovat v této anketě, můžete stále na farních [www](#) stránkách v rubrice Charita.

Jak vnímáte Farní charitu ?	
Nebyl jsem o ní dostatečně informován	3
Současná FCH nemá s farností nic společného.	0
Zajímám se o ni a fandím jí.	0
Rád bych jí podpořil, ale působí “mimo mne”, moc o ní nevím	1
Chtěli byste se zapojit do práce FCH?	
Ano, pravidelně	2
Ano, příležitostně	2
Ne	0
Nevím	0

HLEDÁME :

- **Kroniky:** Vážení farníci jistě všichni sledujete informace o činnosti katolických farností v okolí Berouna, které jsou zveřejněny kromě ohlášek a vývěsek i v Berounském katolickém zpravodaji a na webových stránkách naší farnosti. Kromě toho vedeme i farní kroniku, kterou před námi pečlivě už vedli několik staletí berounští duchovní. Tehdy, v minulosti, to byla jediná možnost, jak budoucím generacím předat informace, jak žili katolíci, co se dělo ve farnosti, městě okolí i státu. My se snažíme navázat na jejich dílo a v kronice uvádíme to, co není ve Zpravodaji a nainternetu.

Obracíme se tímto způsobem na vás s prosbou o spolupráci. Pokud máte nějaké fotografie či jiné materiály z křesťanské činnosti dřívější nebo současné a chtěli byste je věnovat KRONICE, budeme velmi rádi. Můžete se obrátit na kteréhokoliv člena redakční rady, berounské kněze či přímo na mě (Jaroslav Vacík tel.: 607567591). Předem vám zaplat' Pán Bůh! **-vac-**

- **Nástěnkář pro Beroun?** Našel by se někdo, kdo by se rád postaral o nástěnky a vývěsky v kostele sv. Jakuba a především v kapli Povýšení sv. Kříže v Berouně, kde je valnou většinu roku nástěnka tzv. “instantní”, čili použitelná pro každou příležitost? Materiály pro tvoření nástěnky dáme k dispozici. **-red-**
- **Redaktor:** Ač jsme samozřejmě vděční za krásné příspěvky a svědectví, která píšete do BKZ, dovolíme si nyní oslovit široké čtenářstvo s další prosbou o pomoc v práci redaktorské. Nutně potřebujeme člověka s “novinářským duchem”, který by byl ochoten se účastnit redakčních rad a psát o věcech aktuálních takřikajíc na zakázku - jednoduše řečeno, který by psal o tom, oč ho poprosíme, navštěvoval akce, které nestihneme navštívit a podobně. Studenti to mohou využít jako praxi, dříve narození třeba jako nové zapojení do

života farnosti... Samozřejmě hoden je dělník své mzdy a takový redaktor se může těšit na stejnou, jakou získávají všichni, kteří se vytváření farního časopisu účastní: Jde o měnu přímo "vatikánskou" - modlitby všech, kterým zpravodaj leží na srdci -red-

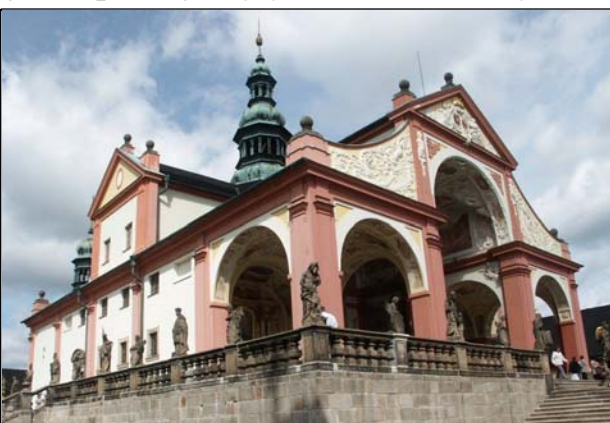
- **Poděkování:** Rád bych poděkoval všem, kteří mi poskytli k okopírování či k ofocení obrázky od Jaroslava Goldmanna. Po dosti chudém začátku se nyní opravdu začínají scházet unikátní díla. Zvětšil se nyní náš archiv kreseb k ilustraci zpravodaje, počítáme i s další prezentací tohoto nezapomenutelného "berounského Lady" na památku a z úcty k dílu, které zanechal. Kdyby ještě někdo z Vás vlastnil jakýkoli obrázek, grafiku, skicu od Jarouška "Atoma" Goldmanna, můžete mi stále zapůjčit k archivaci kopii, případně po domluvě na tel. 602 129 195 originál, který na místě oskenuji či ofotografuji a vzápětí vrátím. A. Vašku

OTÁZKY Z DUCHNY:

I v tomto čísle se pokusíme zodpovědět vaše dotazy, které jste nám zaslali prostřednictvím emailu či na papírku v krabíčce "Dotazy a články". Děkujeme za ně a těšíme se na další.

Co znamená Bazilika Minor? (L.V., Loděnice)

- Na začátku června jsme se zúčastnili poutě na Svatou Horu k 10. výročí povýšení zdejšího chrámu na Baziliku Minor. Oč jde? Bazilika (od řeckého slova basiliké - královská síň) je mnohavýznamové slovo. Známe ho např. jako označení architektonického typu. Původně šlo o úřední budovu zpravidla sídlo soudce. V římské době se bazilikou označovaly výjimečně budovy a tržnice. Křesťané po ediktu Milánském využili tyto veřejné budovy a učinili z nich kostely.

Svatohorská bazilika foto av

Později byl titul bazilika používán pro tři římské chrámy postavené nad hroby apoštolů sv. Petra, sv. Pavla, sv. Jana a pro chrám zasvěcený Panně Marii (*Santa Maria Maggiore*). A ještě později byly takto označeny dva kostely v Assisi. Šlo o patriarchální (papežské) chrámy vybavené privilegiem papežského trůnu a oltáře i právem poskytovat určité odpustky. Tyto patriarchální chrámy se od 18. st. označují *basilicae maiores* - bazilika větší. A od téže doby propůjčuje papež některým kostelům po celém světě čestný titul *basilica minor* (*basilika menší*), spojený s některými výsadami (např. v nich lze získat plnomocný odpustek při slavnosti sv. Petra a Pavla, o titulární slavnosti, 2. 8., a v jeden den v roce, který si věřící sám zvolí). MN

Co říkáte tomu, když se křesťané zapojují do "řetězových" e-mailových dopisů (i když s jinak pěkným tématem) s dodatkem "když to vymažeš, budeš mít rok smůlu, když ne, tak budeš mít tři roky štěstí"... ap.? (M.P., Sv. Ján)

- Asi všichni jsme už někdy dostali obálku s dopisem vždy velmi podobného obsahu: Když toto 10x opíšeš a pošleš známým, budeš šťastný, jinak tě čeká mnoho neštěstí... Odborně se tomuto dopisu říká čínská modlitba štěstí a dnes ji nejvíce známe z e-mailů. Jde o vynikající test pověřivosti lidí. Navíc v elektronickém světě s trochou důvtipu můžeme nechtěně pomoci někomu najít „řetězce“, tedy cesty, kterými putuje hromadná zpráva. To

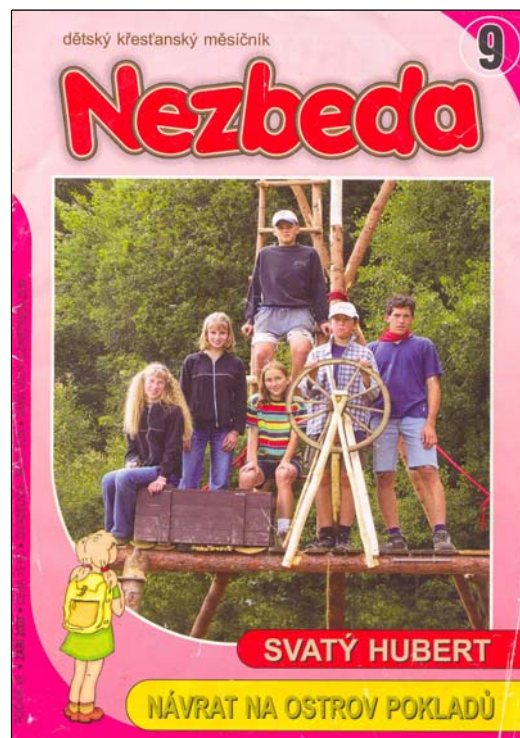
se může výborně hodit např. pro rozeslání spamů (nevyžádaných reklam) nebo i virů. Jak se tedy zachovat? Uvěřit, že jediným Pánem je Ježíš a dopis hodit do koše nebo smazat. Jak prosté, levné a snadné! (doporučuji podívat se na www.hoax.cz) MN

NABÍDKA:

NEZBEDA dětský křesťanský časopis

S návrhem vydávat křesťanský časopis pro děti školního věku přišel nynější arcibiskup Jan Graubner. V roce 1991 oslovil redaktora dětské rubriky časopisu Velehrad Josefa Janotu, který si k sobě přizval Vítězslava Koutníka. V počtu dvou stálých redaktorů, těchto salesiánských spolupracovníků, pracuje redakce Nezbedy od r. 1992 až do dnešních dnů.

Od začátku vydávání je časopis připravován jako měsíčník, pouze prázdninový výtisk má vždy podobu dvojčísla s rozšířeným obsahem. Příležitostně jsou vkládány přílohy – knižní nabídky, vystřihovánky, betlémy aj. Nezbeda je křesťanský časopis určený čtenářům ve věku od 8 do 12 let. Stálé rubriky: rozhovory se známými i méně známými lidmi, komiksy – životopisy svatých, Otík, Kamarádi, příběhy a povídky nejen ze života, humor, pro bystré hlavy, kapitoly z Nového zákony, povídání o přírodních a technických zajímavostech, kultura a dějiny, fotoseriál. Každý ročník Nezbedy obsahuje 11 čísel (prázdninové dvojčíslí), vychází v kalendářním roce. *Časopis od svého vzniku je – stejně jako většina podobně zaměřených křesťanských časopisů Evropy – ztrátový. Na rozdíl od ostatních časopisů Nezbeda není pravidelně dotován žádnou církevní organizací. Peníze na svůj provoz shání od dárců a získává také šetřením režijních nákladů – oba redaktori se svými rodinami vykonávají veškeré práce od sehnání článku, přes zpracování, účetnictví až po distribuci. Platy zaměstnanců se od počátku vzniku časopisu téměř nezvýšily.*

Časopis lze objednat od kteréhokoli čísla (měsíce) v jakémkoli počtu. Cena předplatného v roce 2005 je 165 Kč. **Kontakt:** Redakce Nezbedy, Divadelní 6, 760 01 Zlín, tel.: 577 218 266 (+záznamník), 518 327 302, nezbeda.zlin@volny.cz; www.volny.cz/nezbeda.zlin -red-

ÚŘEDNOSTI:

FARNÍ KNIHOVNA

**Otevřena každou
neděli v sudém týdnu
10,30 - 11,15 hodin
Fara - přízemí vlevo**

Zápis z jednání Pastorační rady farnosti

V úterý 15. 6. se opět sešla PR, aby, vedle poděkování všem, kdo se podíleli na přípravě slavnosti biřmování, byla seznámena s informacemi Ekonomické rady, s přípravou nového pastoračního plánu na příští církevní rok a projednala další

připravované akce - svatojakubskou pout' a Hrnčířské trhy, jejichž tombola by tentokrát byla určena ve prospěch KMŠ.

ER informovala o dokončování projektů svatojakubských a "zábranských" varhan - varhany jsou zaplacené! Dále mluvila o návrhu rekonstrukce KMŠ s rozpočtem cca 1 mil. Kč. Další ekonomické projekty - liturgická úprava kostela sv. Jakuba dle návrhu sochaře Petra Váni ve fin. výši 350 000 Kč, oprava schodiště kostela na Vráži, nová mříž a petrifikace mobiliáře v kostele sv. Ludmily na Tetíně a opravy střech kostelů v Železně a Hýskově - budou provedeny podle zajištění financí.

P. Pecinovský hovořil také o čtyřech prioritách procesu obnovy farností: 1. budování společenství, 2. uvedení do modlitby, 3. Písmo sv. a 4. pokání, jako stále probíhající proces. Ke zlepšení stávající situace v našich farnostech napomůže upravení zpovědní místnosti v bočním vchodu kostela a zavedení pravidelné možnosti přijmout svátost smíření vedle dosud denní možnosti půl hodiny přede mší svatou ve všední den též půl hodiny před nedělní bohoslužbou. -red-

BOHOSLUŽBY O PRÁZDNINÁCH

	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota	Neděle
Beroun I	17.30	17.30	17.30	17.30	17.30	8.30	9.30, 17.30
Loděnice							9.30
Tetín							11.00
Hýskov							8.00
Chýňava							11.00
Podkozí						19.00	
Vráž						17.00	
Sv. Jan III							8.00
Nižbor IIII							15.00
Strádonice							15.00

Poznámka:

I - všechny mše v Berouně se přesouvají z farní kaple do kostela Sv. Jakuba, mimo úterý, kdy je mše v kostele Zvěstování Páně na Zábrani

II - mše v Podkozí od června do září každou 2. a 4. sobotu v měsíci

III - mimo 1. neděle v měsíci

IIII - jen 1. neděle v měsíci

aktuální rozpis bohoslužeb najdete vždy na webových stránkách farnosti, kde je i verze ke stažení na nástěnce

POSLEDNÍ SLOVO: "Pismo v redakciju"

Patřím k těm, co ještě stihli maturu z ruštiny. Dokonce mi znalost ruštiny byla, na rozdíl od většiny vrstevníků, k užitku. Celou vysokou jsem vlastně studoval z ruských knížek a ještě stále mám pár kousků ve své bibliotéce v "robotě". To na vysvětlenou k názvu, který by se dal přeložit jako „Dopis redakci“. Takové dopisy jsem často vídal na začátku ruských odborných časopisů. Teď následuje ten dopis:

Pročítám pravidelně celý Berounský zpravodaj a v duchu si pro sebe probírám, jak mě který článek oslovil či ne a sestavuji si pořadí. A nikomu to moc nahlas neříkám. Abych žádného autora neurazil. Teď jsem se ale rozhodl pro výjimku. Z květnového čísla bych udělil první cenu glose jakéhosi Pavla Jambora. A protože neznám jeho adresu, zvolil jsem cestu otevřeného dopisu redakci, abych mu vzdal poklonu. A pro ty, co glosu přehlédli či již zapomněli, si ji dovoluji znova uvést.

“Byl první máj, byl lásky čas. Hrdliččin zval ku lásce hlas.“ Vzpomínáte? Toto jsme se museli ve škole učit. Pánové, ruku na srdce, kdy jste naposledy dali manželce (milé) kytku? Máte šanci to napravit. Vezměte tu svou za ruku a doved'te ji pod rozkvetlou třešni a polibte! Nebo vám uschne. (Děti pohlídá babička...)

Marian Fabian

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: V červnu oslavila 25. narozeniny **Ludmila Apacidisová**. *Mnoho Požehnání, a rodičovských i studijních úspěchů přeje redakce.* Páté výročí udělení svátosti kněžství oslavil 24. června **P. Mgr. Ing. Petr Bouška**, bývalý berounský kaplan a nyní administrátor v Říčanech. *Vyprošujeme Požehnání a Sílu ke službě.*

KŘTINY: V měsíci červnu byli pokřtěni **Adam František HANUŠ**, **Klára Terezie Benedikta ŠTUSÁKOVÁ** a **Mario Jan PETRO** v Berouně a **Kamil Petr Dominik ALFERY** v Litni. *Všem dětem a jejich rodinám vyprošujeme láskyplnou společnou cestu k Pravdě.*

SVATBY: V měsíci červnu uzavřeli svátost manželství v kostele sv. Jakuba **Pavel KAUTSKÝ** a **Věra HOFMANOVÁ**, **Jan VOŘÍŠEK** a **Markéta HAVLOVÁ**. *Blahopřejeme.*

At' jsou vaše cesty i o prázdninách rovné a přímé a směřují nakonec všechny k jedinému Cíli našeho života!

Příjemně strávené chvíle zaslouženého volna všem, kteří se chystají na letní cesty, přejí všichni členové redakce

Berounského Katolického Zpravodaje!

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnosti Beroun, Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počápy, Nižbor a filiální kostely na Vráži, Hýskově, Strádonicích a Chýňavě. Redakce: P. Josef Pecinovský, P. Michal Němeček, Ivana Vašků, Jaroslav Vacík, Ivana Průšová. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat nejpozději **do 20. dne měsíce** na faře či do schránky “Dotazy a příspěvky” v kostele.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě i na internetových stránkách farnosti: **www.beroun.farnost.cz**

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, **e-mail: red.tym@seznam.cz**